

ganske sikkert. Jeg har her i min Haand et Blad, som hedder „Jydsk Husdyravl“ og som kalder sig som Undertitel: „Eneste officielle Organ for samvirkende jydsk Hesteavlforeninger, de jydsk Kvægavlforeningers Fællesledelse, o. s. v.“. Der berettes om et Møde; der har været holdt i Skanderborg i December Maaned nu sidstleden. Jeg kan ikke godt læse Slutningen af dette Stykke op og beder derfor ikke om Formandens Tilladelse dertil, thi det rummer et Navn, som jeg ikke vil indføre i Debatten, men det fremgaar deraf klart, at naar man kæmper med Opdrætterforeningerne, saa gaar man imod Kvægavlforeningernes Ønsker. Naar det indvendes mod disse Opdrætterforeninger, at de skade Kvægavlforeningerne, maa det dog have nogen Betydning, hvad Kvægavlforeningerne selv mene desangaaende. Jeg gør derfor ærede Medlemmer, som ikke ere i Stand til at følge disse Sager paa nært Hold, opmærksomme paa, at hvis de stemme med Flertallet, følge de Kvægavlforeningernes Ønsker. (Stemmer: Nej). Ja, her kan der kun siges dette: Hvorledes faar man disse Foreningers Ønsker at vide? Der er jo to Veje at gaa. Der er 700 saadanne Foreninger i Landet, og man kan jo saa rejse om fra Sogn til Sogn og sammenkalde Medlemmerne; der er vel tyve i hver Forening, og saa spørge hvert enkelt Medlem derom. Men det er baade en besværlig og langsom Vej, og man plejer ikke at gaa en saadan Vej. Man henvender sig til Organisationerne, og naar der findes en Repræsentation for et vist Samfund, plejer denne at kunne tale paa dette Samfunds Vegne. Der findes nu for Kvægavlforeningerne en fælles Ledelse, der holder Repræsentantskabsmøde een Gang om Aaret, og hvad der fremkommer som Udtryk for dette Mødes Stemning, maa man dog sige er denne Institutions Mening. Anderledes kan man dog ikke komme dertil. Jeg har ikke kunnet give det her ordret, det lod sig ikke gøre; men det staaer til ærede Medlemmers behagelige Gennemlæsning. Bladet ligger her.

Jeg skal endnu blot føje to Ord til i Anledning af nogle Bemærkninger, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Fredericia (Ousen), og som ogsaa den højtærede Landbrugsminister kom noget ind paa. Det er sikkert gaaet en Del af Udvalgets øvrige Medlemmer, som det er gaaet mig, at vi have faaet talrige Henvendelser fra Folk, som ere meget interesserede i Avlsspørgsmaalet, dels teoretisk og dels praktisk, og enhver af dem har haft sine sær-

lige Principper og Teorier, han ønskede varetagne, som naturligt er, naar Folk ere optagne af en eller anden Interesse. Jeg maa dertil sige, at jeg for mit Vedkommende har indtaget den Stilling og har det Syn paa den foreliggende Opgave, at en Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme ikke skal være en Lære i Husdyravl. Det er sikkert nok, at de Foranstaltninger, som finde Pluds i en saadan Lov, maa ikke stride mod de gængse og gældende Principper ude i Landbruget; men der skal heller ikke i en saadan Lov optages Bestemmelser af den Natur, at de ligesom stille paa Spidsen, hvad der maaske baade teoretisk og praktisk er rigtigt, men som dog i det praktiske Liv maa lempes og ikke kan føres ud i sin yderste Konsekvens. Maaske disse Ord mere have Adresse udad til end indad til, men jeg har dog gerne villet slutte mine Udtalelser dermed.

P. T. Nielsen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet igen under denne Debat; men over for den sidste ærede Taler har jeg dog Lyst til at gøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem understregede, at det, Flertallet vilde have, særlig var Undersøgelserne, og at jeg der var kommen til at give Flertallet Ret i, at hvad det gjaldt om, var at faa Undersøgelser i Gang. Jeg behøver ikke at give Flertallet Ret ved at fordre Undersøgelser; thi dem faa vi lige saa vel efter Mindretallets som efter Flertallets Forslag. Alle vore Kontrolforeninger gaa jo ud paa Undersøgelser af Køernes Ydeevne, og disse Konkurrencer, som baade Flertallet og Mindretallet i skøn Forening forlange foretagne, ere jo Undersøgelser. Dette Princip anerkendes altsaa lige saa godt af Mindretallet som af Flertallet.

Naar dernæst det ærede Medlem mente, at Landbrugsministeren vilde kunne tage mod Flertallets Affattelse af § 15, er det rigtigt; men Ministeren kan ogsaa tage mod Mindretallets Affattelse af § 15, saa ærede Medlemmer staa frit over for Afstemningen i saa Henseende. Naar det ærede Medlem gjorde gældende ligesom ogsaa den ærede Ordfører, at der i December, altsaa i forrige Maaned, var afholdt et Møde, hvor disse Tanker vare bleve drøftede, og hvor de ærede Medlemmer af Flertallet mene, at de ved en Afstemning have faaet Ret, har jeg allerede nævnt dette Møde. Jeg var for øvrigt selv der til Stede efter Indbydelse og gjorde min Mening gældende. Det for-